

عنوان مقاله:

بررسی شخصیت سیاوش در شاهنامه بر اساس الگوی تربیتی پیامبران و متقین

محل انتشار:

همایش منطقه ای جایگاه تربیت در شعر و ادب فارسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سید محمد حسین آفتابی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه فرهنگیان بیرجند رشته آموزش ابتدایی

سید عبد الرضا آفتابی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

تربیت انسان و رسیدن به مقام قرب الهی هدف غایی انسان و مهم ترین وظیفه انبیا و اولیا الهی به عنوان حجت ظاهر بوده است و زبان و ادبیات فارسی به عنوان دایه دار فرهنگ و تمدن در خود آثار و روش هایی برای تربیت دارد. هدف ما تعیین ویژگی های شخصیتی سیاوش در شاهنامه فردوسی است. این پژوهش از نوع توصیفی و کاربردی است که به روش تحلیل محتوا کیفی و کمی انجام گرفته است. ابزار اندازه گیری چک لیست تحلیل محقق بوده است. جامعه و نمونه تمامی ابیات داستان سیاوش در شاهنامه است. در این پژوهش ابتدا متن شاهنامه مطالعه شده و کد گذاری گردیده است. در این پژوهش یافته ها که به صورت کیفی و کمی کد گذاری شده هستند بر سه محور ویژگی های عبادی، اجتماعی و فردی است. و نتیجه می گیریم که سیاوش در هر کدام از این محور چه ویژگی های برتر دارد. و او می تواند به عنوان یک نماد تربیتی شناخته شود.

کلمات کلیدی:

سیاوش، شاهنامه، اوصاف متقین، تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1149912>

